

הרי עלי עשרון פרק שלשה עשר מנחות קו.

עין משפט  
נר מצוה

ו א מ"י פ"ד מהלכות  
מעה"ק הלכה א:  
ז ב מ"י שס פ"ו הלכה ח  
וע"ש כ"מ:  
ח ג מ"י פ"ב מהלכות שחיטה  
הלכה ג ופ"א מהלכות  
מחוסרי כפרה הלכה ז:

## דבינו גרשום

וְעַל־קִרְקֵין וּמִצְחֵה רִקְקִין  
 וְדֹרָק בְּקִיץ : אֵל  
 וְעַל־לִפְקֵם מִצְחֵה  
 לִדְרוֹרֵה וְעַל־רִשְׁעֵי  
 הַיָּל לִר שְׁעֵנִי בְּרִיחֵה  
 רֶאֱבֹד רֵחַ הַיָּל בְּדֵד  
 מִצְחֵה חֵלֹת וּמִצְחֵה רִקְקִין  
 וּפְסִיחַ לִר חֲזָק מְכִי  
 שֶׁכָּן קִלְהֵה דֹרֵה מִתָּה  
 שְׁנוֹן אֶד אֶלֶמֶי רִכְבֹּל  
 קִלְמוֹת רִקְקִין  
 וּמִצְחֵה רִקְקִין אֶד־אִיכָא  
 מִרְהַן שֶׁן דְּאִמְרֵי רִשְׁעֵי  
 לְדַעִי וְשִׁכְבֵּשְׁבֵי אִלֵּי  
 וְקִרְקֵין וְעַל־חֵלֹת  
 וְעַל־לִר שְׁעֵנִי לִר חֲזָק  
 וְעַל־לִפְקֵה וְעַל־רִקְקֵין  
 אֵל שְׁנוֹן אֶד אֶלֶמֶי  
 רֶבְדָּאֵרִי מִשְׁתֵּן חֲזָק  
 וְעַל־יְהוֹה הַשֵּׁן שְׁשִׁיזִי  
 מִצְחֵה לִר שְׁעֵנִי  
 אוֹתוֹ מִרְהַן חֲזָקִי  
 וְשִׁטְחֵה בִּי מִסְפָּקֵה אֵל  
 אֵל קִרְקֵין אֶד־אִיכָא  
 מִצְחֵה חֵלֹת וּמִצְחֵה רִקְקִין  
 מִרְהַן שֶׁן דְּבִי כִּלְהֵה מִאוֹתוֹ  
 חֲזָקִי חֲזָקִי  
 וּמִצְחֵה רִקְקֵין אֶד־מִסְחֵה  
 וּמִצְחֵה רִקְקֵין אֶד־צִיִּר  
 הַיְהוֹרִי מִרְהַן חֲזָקִי  
 אֵל כִּלְהֵה רִקְקֵין  
 מִרְהַן שְׁנוֹן אֶד אֶלֶמֶי  
 לְדַעִי מִשְׁתֵּן חֲזָקִי  
 אֵל כִּלְהֵה שְׁשִׁיזִי  
 מִצְחֵה חֵלֹת וּמִצְחֵה רִקְקִין  
 אֵל לְרִמְכֵּל חֲזָקִי : אֵל  
 (יִרְמִיָּהוּ) [סֵיל בִּרְשָׁה בִּי  
 מִצְחֵה חֵלֹת וּמִצְחֵה רִקְקֵין  
 אֵל חֲזָקִי מִרְהַן חֲזָקִי  
 אֵלֶּה אֵלֶּה לְכִתְהֵם אֵלֵּי  
 מִרְהַן שֶׁן דְּבִי כִלְהֵה :  
 אֵלֶּה אֵלֶּה לְסַפְרָק מִנְחָתָה  
 שִׁטְכִּי וְרִכְבֵּשְׁבִי מִנְחָתָה

**כרבי** שמעון בן יהודה. ואם תאמר מאי סלקא דעמך דמקשה קדאמריין דאי ממצא חלות ומצאה קריקין מותר השמן מחזירו לחלות הא לא אשכחן צפ' ואלו מנחות (לעיל עה.) רבי שמעון דאית ליה האי סברה ומנא דידע כבולא קריקין דשאר השמן נאלץ לכהניש וי"ל משום דרצין דרצנין דפליגי

ארכי שמעון בן יהודה הם  
סבירא לכו במוסר השמן מחזירו  
לחלות ולאיבא דרבי שמעון קאמרי  
דהא קמי מנחה הבאה מחלה חלות  
ומנחה ריקים ומאן שמעת ליה  
דאית ליה האי סברא רבי שמעון:  
שהן אלה ושמונה מאות ושלשים.

כִּי־לֹא קָם צִדְקָא מֵאַחַד וְעַד  
שֵׁשִׁים וָרֶבֶךְ תַּחֲלִיתָן לְקוֹפֵן עַד  
הַמֵּאַנֶּע גִּבּוֹן אֶחָד וְשֵׁשִׁים הֵם סָ"א  
שֵׁשִׁים וָי"ט הֵם סָ"א וְשֵׁשִׁים וָי"ח הֵם  
סָ"ב אֵין תַּמְנֵה עַד שְׁלֹשִׁים דְּשֵׁשִׁים  
וְשֵׁשִׁים וָאֶחָד נִמִּי הֵם סָ"א וְיַעֲלֶה  
לָךְ שְׁלֹשִׁים פַּעֲמִים סָ"א וְכֵן טוֹכֵל  
לַתּוֹנוֹת פְּרִים דְּחָג דְּעוֹלָין לְשִׁנְעִים  
כִּי־ז' וָי"ג הֵם עֲשִׂרים וְכֵן ח' וָי"ב  
הֵם עֲשִׂרים וְכֵן ט' וָי"א הֵם כ' וָי'  
הֵם שְׁנַעֲמִי:

**במותר** להבנים חולין **עוזה**  
 קמיפאני. ולא מיתוקמא  
 אלא כרצן דאמרי למנחה של ששים  
 עשרון ששים לויגין דאי כרבי אליעזר  
 בן יעקב דלמך אין לך אלא לוגה  
 היכי מיתכשרה כיון דלעשרב חולין  
 צדקה הא אינה ראויה לגללן משום  
 דהוה ליה חיסר שמנה;

**רבה** אמר דבוליי עלמא וכו'. רבה  
גרסינן אף על פי שהוא  
אחר רב חסדא דרבא משי לקמן  
שינויא אחרינא:

דַּתְלִי      הָא      בִּדְעַת    בָּהֶן.    וְאִף  
עַל    גַּב    דְּבִהֲקוּמָן    רִבָּה  
(לְעֵיל דָּף כד):    לִית    לִיה    לְאִבִּי    בְּדַעְתָּא  
דְּכֶהֱן    תְּלִיא    מִילְתָּא    הַכָּא    מוֹדָה:  
אִפְשָׁר

שם שהן תשעה אלפים ומאה  
 חר להכניס חולין לעזרה קא  
 בבנ סברי מותר להכניס חולין  
 לין לעזרה והכא במותר לערב  
 חובה דנדה ורבי סבר אסור  
 בנ דאמרי מותר לערב חובה  
 והא קא קמיין מחובה אנדבה  
 היכא דמטיא ידא דכהן השתא  
 יביה ברישא דחובה היכי מקמר  
 מר שירים שחסרו בן קמיצה  
 ורישא דנדה היכי מקמר לה  
 ודלמא

י"י בכלי אחד פחות ממה שקבע צו:  
לנדבה: שני קמלים. חד לחובה וחד  
דמטו ידיה בקומץ אחרון תהא נדבה:  
דלמא

[illegible]

משה'ן ליה לר"ש. צ"ל כל המנחות צאות מזה (לעיל סג.) מוסר  
אמרי צ"ל אלו מנחות (לעיל עה.) מנחה הבאה ממנה חלות  
מנחה ריקקין מציא לוג שמן וחומריו לחלות וריקקין וחלות בזלגן  
מונחה ריקקין על פני וספר השמן מחזירו לחלות וגבי כולה  
ריקקין מציא לעיל מההיא [סג] מושמן

ובמקומו וקא קמין מ  
אחלות שמעוין ליה ל  
קמין ועלה בידו מאח  
איכא מותר שמן דא  
רקקין אמר מותר הי  
כולהו רקקין אמר מו  
רבי שמעון בן יהודה  
יהודה אומר משום ר  
כי ומותר השמן נאכל

ידק קדי: אין שנים מתמדיים עשירין  
 נפשוהי שיהי כתיב נפש ונפשו אבל מנחת  
 נפשים הבאה בנצור לא מסתפק ליה  
 וירדלי (ו) ידע שלא נדרר: (על) עשרוני  
 ומאחד ועד ששים. שיהי ששים מנחות  
 ששים כלם נחד כלי חד עשירין  
 ונאחד שנים ונאחד נפשו ונאחד  
 [אצבעה קו עד ששים: ששים: ששים: אלף  
 ושמה מאות ושלושים. עשרות  
 וכל כלי יאמר אם כו נדרתי זו  
 נאחד נפשו ולא תאכל נדר:  
 נדרמה ונפשו חדא מינייהו נדר:  
 עשרות. עשרות. עשרות. עשרות. מאות

שאינה מעונה קמץ ליה: פירשתי מנחתה רבנן פירשתי מנחה של עשרונתי ואיני י מנחה של ששים ע רבי אומר כיבא מנחתה

ועד ששים שהן אלק  
פירשתי <sup>א</sup> ואני יודע  
מהן פירשתי ואני יודע  
כמש מנחות של ששה  
שמן שלש מאות דבריו  
הן מנחות של ששים  
וחמשים במאי קא מי  
מפלגי רבי סבר <sup>א</sup> אם  
לעזרה רבא אמר דכול  
חובה בנדרה קא מיפלגי  
לערב חובה בנדרה א  
בנדרה הא בעינן שני  
ומנדרה אחובה דתלי  
חובה ולבסוף נדרה וא  
לה דלמא כולה חובה  
להקטרה אין מקטרי

לגדלה: ומשני דקמין. שני קמאים: כל היכא דמטי ידיה דכחן השתא.

(א) [לעיל סג: א.] (ב) לעיל עה:  
(ג) [לעיל קד: וזכים פד: א.]  
(ד) ז"ל ואני יודע מלפניו מהן  
ס' ז"ק (ה) [לעיל מח: פ:  
וש"נ, ו] (לעיל כד: ז) [לעיל  
פ. ט. יומא מז: א.] (ו) ויקרא  
ב' פ' ז"ל ס' א', (ז) ב' ז"ק,  
ב' ז"ל ושלש שנים מנחה מן  
החמש כ' ז"ק, (ל) ז"ל מנא,

## הגהות הב"ח

(א) גמרא ח"ר פירשתי מנחה  
של עשרונים וקבעתי  
בכלי אחד ואיני יודע:  
(ב) רש"י ד"ה כי קא מספקא  
וכו' דודאי נודע שלא:

## מוסף רש"י

[illegible]

## שיטה מקובצת

[illegible]

(א) שייד לע"צ.